

ogsaa bevirker, at De danske Sukkerfabrikker faa en større Beskyttelse, og det er Fabrikkerens Stilling overfor de private Raffinaderier. I den gældende Toldlov er der en Position, Nr. 224, der bestemmer, at Sukker, hvis Lyshed er under 9, kan indgaa til en Told af 4 Øre pr. Kg. eller 2 Øre pr. Pund, og i Toldlovsforslaget, som det blev forelagt af den højtærede Finansminister, hedder det i den tilsvarende Position, at Sukker, der polariserer under 94, kan indgaa til samme Told, 4 Øre pr. Kg. Altsaa, det af Finansministeren forelagte Toldlovsforslag var godt, idet det delte Sol og Vind lige mellem Fabrikkerens Raffinaderier og det private Raffinaderi i Larsbjørnsstræde. Men hvad sker der nu? Ja, der sker det, at Ministeren selv foreslaar, at Tallet 94 sættes ned til 86. Det vil altsaa sige: Kun det Sukker, der polariseres under 86, kan indgaa til en Told af 4 Øre pr. Kg., men jeg skal gøre opmærksom paa, at saadant Sukker er ikke alene umuligt, men fuldstændig ubrugeligt til al Raffinaderibrug, det er Affald, der ikke kan bruges. Den Ændring vil altsaa blive en yderligere Beskyttelse for De danske Sukkerfabrikker, navnlig for deres Raffinaderier, og den vil blive ødelæggende for det private Raffinaderi, dersom den bliver staaende saaledes. Derom er der ingen Tvivl. Men den højtærede Minister har ogsaa selv set, at der her blev gjort Uret overfor det private Raffinaderi. I Toldlovsforslaget blev der nemlig indført en Bestemmelse, der siger, at naar Sukker, hvoraf der ellers betaales 7 Øre pr. Kg., indføres til Raffinaderibrug, slipper det med en Told af 6 Øre. Denne lille Begunstigelse blev yderligere uddybet i Folketinget, idet dettes Udvalg sikkert følte, at her var et Punkt, det var ret at uddybe noget mere. Man uddybede det da ogsaa til, at denne Sort Sukker til Raffinaderibrug kunde indføres til en Told af 5,5. Men ved Toldlovens Vedtagelse i Landstinget blev det sat op til 5,9.

Det er denne Ændring, vi sidste Fredag havde en ret livlig Diskussion om, idet det af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (N. P. Jensen) m. fl. blev hævdet, at det ingen Beskyttelse var for Fabrikkerens Raffinaderier. Men det er jo saa simpelt og klart, og det ligger i Sagens egen Natur, at det er det. Ja, den højtærede Minister har egentlig selv i Dag i sit indledende Foredrag fuldstændig givet mig Ret i de Udtalelser, jeg fremsatte, idet jeg hævdede, at Beskyttelsen for de private Raffinaderier blev forhøjet fra 0,3

til 0,95. Det er noget, der følger af sig selv, at Forholdet vil blive det, at naar Sukker polariserer ved 96 og derunder og indføres til Raffinaderibrug, skal der betaales en Told af 5,9, men naar Sukker med samme Sukkerindhold fra De danske Sukkerfabrikker gaar til Raffinaderi, skal det kun betale en Skat af 4,95. Heraf er det klart, at Fabrikkerne faa en Beskyttelse paa omtrent 1 Øre pr. Kg. eller, som jeg nævnte bestemt, 0,95. Som sagt, jeg synes ikke, der er nogen som helst Grund til at give De danske Sukkerfabrikker en saa stærkt begunstiget Stilling, og det forekommer mig, at i Stedet for at forandre Tallet 5,5 til 5,9, var det mere rimeligt, at man var gaaet den anden Vej: at forandre 5,5 til 5,2, saa vilde Forholdet være ganske anderledes lige, og saa vilde Fabrikkerne endda have haft en Stilling, der var gunstigere end de private Raffinaderiers.

Ja, hermed kunde jeg godt foreløbig slutte. Maa jeg dog endnu blot sige, at jeg agter ikke at stille Ændringsforslag til Sukkerloven — det vilde kun lidt nytte —, men jeg vil meget henstille, navnlig til Fællesudvalget, der snart bliver nedsat, at der bliver gjort, hvad der kan gøres, for at Sukker som Helhed kan blive billigere, ved at nedsætte Beskyttelsen noget mere. Jeg synes virkelig, der er Grund dertil.

Birek: Jeg vil begynde med at slutte mig til min ærede Ven for Maribo (Chr. Reventlow), idet jeg forstod, at han ogsaa vilde hævde, at det vilde have været ønskeligt, om der i Toldloven havde været optaget en Bestemmelse om, hvad vi skulle gøre overfor Lande, der anvende Eksportpræmie. Der staar, saa vidt jeg kan se, ikke noget i Toldloven herom med Hensyn til Sukker, og jeg vil derfor spørge Finansministeren, om han ikke paa det Punkt vil tage sin Stilling under Overvejelse.

Dermed skal jeg vende mig til Sukkerfabrikkerens Dividende, der er bleven omtalt. Det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) holder meget af disse Sukkerfabrikker, dog ikke saa meget som af Roedyrkerne. Men det ærede Medlem sagde — og det vil jeg give ham Ret i —, at disse Foretagender ere ikke overkapitaliserede, og alene det er en Grund til, at man bør tage let paa dem. Jeg vil sige rent ud, at den Omstændighed, at Sukkerfabrikkerne have været ledede solidt og hæderligt, gør, at de selvfølgelig ikke skulle straffes. Der skal selvfølgelig ikke sættes Præmie fra Staten for Overkapitalisering saaledes, at man siger: De Sel-